

Oikaisuvaatimus rakennustarkastajan maisematyölupapäätöksistä

Lupalautakunta 27.02.2025 § 12
3/10.03.00.01/2025

Valmistelija

Rakennustarkastaja Harri Mäenpää, puh. 0400 134 627

Oikaisuvaatimus

Lupalautakunnalle on saapunut oikaisuvaatimus Ulvilan kaupungin rakennustarkastajan 2.1.2025 tekemiin maisematyölupapäätöksiin 886-2024-1 (Krapisto 2) ja 886-2024-64 (Krapisto 1) sekä kaupungin teknisen johtajan tekemään viranhaltijapäätökseen liittyen em. maisematyölupiin kytkeytyviin metsänhakkuisiin.

Oikaisuvaatimuksen ovat allekirjoittaneet kiinteistön [REDACTED] omistajat (2 henkilöä).

Oikaisuvaatimuksen tekijät vaativat seuraavaa:

- 1. Lupalautakunta mitätöi rakennustarkastajan tekemät edellä mainitut maisematyölupapäätökset*
- 2. Lupalautakunta keskeyttää päätöksiin liittyvien hakkuutöiden valmistelun (mitätöi teknisen johtajan tekemän asiaa koskevan viranhaltijapäätöksen)*
- 3. Lupalautakunta palauttaa asian uudelleen valmisteluun, missä edellytetään myös aitoa vuorovaikutusta naapurikiinteistöjen omistajien kanssa – heidänhän elämää näillä toimilla ollaan vaikuttamassa*

Lähtötilanne

Ulvilan kaupungin tehtävänä on monien muiden tehtävien ohella myös yleisten alueiden, katu-, viher- ja puistoalueiden ylläpito. Osana tätä toimintaa on kaupungin omistamien metsien ja puistojen vaatimat toimenpiteet yksittäisten puiden poistosta, harvennuksiin sekä metsätilojen osalta mm. uudistushakkuut, metsäsuunnitelman mukaan.

Frangeninmetsän (Krapisto 2) harvennuksessa oli tarkoitus suorittaa suojelemattomassa osassa puuston harvennushakkuu. Puusto on pääosin varttunutta tai uudistuskypsää sekametsää. Alue on tarkoitus harventaa siistiksi puistometsäksi koneellisesti ja isosta puustosta poistunee noin 45 %. Hakkutähteet kerätään pois. Puustosta oli siis yli puolet tarkoitus jättää. Kaava ei kiellä, eikä voi kieltää lähivirkistysalueen, taajamametsän puuston käsittelyä. Kaavassa on mainintana: Alueella sallitaan vain luonnon ja maisemahoidon kannalta tarpeelliset toimenpiteet. Lähivirkistysalueen ei ole tarkoitus puskitua umpeen sekä toisaalta isojen järeiden puiden poisto aivan rakennusten vierestä on hyvinkin perusteltua.

Heikkilänpuiston (Krapisto 1) harvennuksessa oli tarkoitus suorittaa puuston harvennushakkuu. Puusto on pääosin varttunutta tai uudistuskypsää sekametsää. Alue on tarkoitus harventaa siistiksi puistometsäksi koneellisesti ja isosta puustosta poistunee noin 45 %. Itäosan kuuset poistetaan kokonaisuudessaan. Hakkutähteet kerätään pois. Puustosta oli siis yli puolet tarkoitus jättää. Kaavassa on maininta: Luonnontilassa säilytettävä puistoalue. Kaava on 70-luvulta. Tänä päivänä luonnontilainen metsä tarkoittaa aivan jotakin muuta, kuin 70-luvulla. Luonnontilaisia metsiä on 1,8 % Suomen metsämaa-alasta. Luonnontilaisella metsällä tarkoitetaan metsää, jossa ei ole nähtävissä ihmistoiminnan jälkiä. Luonnontilaisessa metsässä puut ovat sattumavaraisessa järjestyksessä, puusto on vanhaa ja siinä on runsaasti kokovaihtelua. Metsässä on runsaasti lahopuita. Metsäteitä, oja tai kantoja ei ole. Pelkästään termi luonnontilainen puisto on täysin ristiriitainen. Luonnontilaisessa alueessa ei ihmisen käden jälki näy. Puisto taas tulee pitää puistona. Puiston ei ole tarkoitus puskitua umpeen sekä toisaalta isojen järeiden puiden poisto aivan rakennusten vierestä on hyvinkin perusteltua.

Vastineet esitetyille vaatimuksille

a) Myönnettyt luvat ovat vastoin alueen oikeusvaikutteisen asemakaavan määräyksiä eikä naapureita ole asiassa kuultu toisin kuin hakemuksessa annetaan ymmärtää eikä päätöksessä muutoinkaan ole tarvittavilta osin noudatettu MRL:n määräyksiä Kaupunki on tekemässä metsänhakkuita Krapisto 1- ja Krapisto 2 -asemakaava-alueilla olevissa Heikkilänpuistossa ja Frangeninmetsässä. Heikkilänpuisto on kaavamääräysten mukaan puisto, joka on säilytettävä luonnontilassa. Frangeninmetsä on kaavamääräysten mukaan virkistysalue ja lähimetsä, jossa on sallittu vain luonnon- ja maisemanhoidon kannalta tarpeelliset toimenpiteet. (liitteet 1 ja 2) Maankäyttö- ja rakennuslaki (myöhemmin MRL) 130 § määrää lupamenettelyn perusteista, että MRL 19 luvun säännökset rakennuslupamenettelystä koskevat soveltuvin osin myös toimenpide-, purkamis- ja maisematyölupamenettelyä. Rakennustarkastajan myöntämissä päätöksissään (liitteet 3-6) viitataan MRL 133 §:ään, jossa todetaan mm. näin: Rakennuslupahakemuksen vireilletulosta on ilmoitettava naapurille, jollei ilmoittaminen hankkeen vähäisyys tai sijainti taikka kaavan sisältö huomioon ottaen ole naapurin edun kannalta ilmeisen tarpeetonta. Naapurilla tarkoitetaan viereisen tai vastapäätä olevan kiinteistön tai muun alueen omistajaa ja haltijaa. Samanaikaisesti on asian vireilläolosta sopivalla tavalla tiedotettava myös rakennuspaikalla. Huomioiden em. MRL 130 § määräys ja hankkeen kokonaismerkitys (asemakaavan vastainen ja sisältää kaavassa määrätyn käyttötarkoituksen muuttamisen), myös maisematyöluvan vireilletulosta olisi pitänyt ilmoittaa naapureille. Näin ei kuitenkaan ole todellisuudessa menetelty. Edelleen MRL 130 §:n määräyksiä noudattaen on selvää, että myös MRL 135 §:n säännöksiä on soveltuvin osin noudatettava myös maisematyöluvan suhteen. MRL 135 § toteaa, että luvan myöntämisen edellytyksenä pitää olla se, että hanke on voimassa olevan asemakaavan mukainen. Nyt näin ei missään nimessä ole, koska Krapisto 2 -alueen kaava määrää, että hankealue (Frangeninmetsä) on taajamametsä, jossa vain luonnon-

ja maisemanhoidon kannalta tarpeelliset toimenpiteet ovat sallittuja ja Krapisto 1 – alueen kaava määrää, että hankealue (Heikkilänpuisto) on säilytettävä luonnontilassa. Alueille on haettu lupaa tehdä normaaleja talousmetsänhoitoon liittyviä toimenpiteitä ja kaupunki on esimerkiksi sallimassa tienvarsivaraston perustamisen puhtaasti kustannussyistä Heikkiläntien ja Santakankaantien risteykseen. Varastoalueeksi tarvittavan metsäalan hakkaaminen ei voi olla sen paremmin kaavan sallimaa maiseman- kuin luonnonhoitoakaan – varsinkin, kun huomioidaan, että allekirjoittaneetkin ovat kaupungille yrittäneet ehdottaa kaikin puolin parempaa varastopaikkaa Kaasmarkuntien varteen. Sinne menee Frangeninmetsästä käytännössä valmis ajoura. Lisäksi ko. naapurikiinteistö on myös kaupungin omistuksessa ja alue toimii maanlajitusalueena. Näin ollen se on huomattavasti turvallisempi lähikuljetuksen purkupaikkana kuin em. risteysalue, jossa esim. koululaisia liikkuu runsaasti päivittäin. Kaupungin teknisen johtajan mielestä Kaasmarkuntien varastopaikka tulee kuulemma hieman pidentyneen lähikuljetusmatkan takia liian kalliiksi. Esim. Frangeninmetsän osalta keskimääräinen lähikuljetusmatka Santakankaantien ja Heikkiläntien risteykseen on n. 200 metriä. Jos varastopaikka olisi maanlajitusalueen yhteydessä, keskimääräinen lähikuljetusmatka olisi alle 500 metriä. Kun vielä huomioidaan se, että alueelta ei kovin isoa määrää puustoa olisi poistumassa, pienellä lähikuljetusmatkan pidentymisellä ei ole mitään taloudellista merkitystä (korjuukustannus ei nimittäin tässä yhteydessä missään nimessä kasvaisi montaa euroa per tienvarteen ajettu $k\cdot m^3$). Maisematyöluvan ohessa on puustoarvio kertymästä, joka Frangeninmetsän osalta on vain 70 $k\cdot m^3$. Ei voi olla niin, että satasen tai parin säästön takia hakija (tekninen johtaja) ei edes suostu harkitsemaan varastopaikkaa, joka säästäisi lähimetsää virkistyskäytössä. Toisaalta, jos hankkeelle joskus myönnetään vaadittava lupa, pitää luvassa ehdottomasti ottaa tarkemmin kantaa siihen, miten työ vaaditaan esim. varastopaikan suhteen toteutettavaksi ja kuinka järeällä kalustolla se ylipäättään sallitaan tehtäväksi.

Vastine: Myönnetyt luvat eivät ole mitenkään kaavan vastaisia. Kyseiset harvennukset ovat täysin normaaleja toimenpiteitä puisto- ja virkistys alueilla. Naapurikuuleminen: asiasta on toimitettu tiedote 18.12.2024 Frangeninpuiston asukkaille 14 kpl ja Heikkilänpuiston asukkaille 27 kpl.

b) Myönnettyissä luvissa on kaavan osoittaman käyttötarkoituksen muutos, jolle ei kuitenkaan ole haettu eikä saatu minkäänlaista lupaa Frangeninmetsä on kaavassa määrätty lähivirkistysalueeksi ja taajamametsäksi, jonka erityistä luonnetta on vielä korostettu erityisellä kaavamääräyksellä puuston säilyttämisestä. Vastaavaa määräystä ei Ulvilassa missään muualla taida ollakaan. Allekirjoittaneet ovat ostaneet Ulvilan kaupungilta tontin vuonna 2004 ja kiinteistön rakentamisen yhteydessä ovat noudattaneet Ulvilan kaupunginvaltuuston vahvistaman kaavan määräyksiä. Oletusarvo on luonnollisesti ollut, että myös Ulvilan kaupunki kunnioittaa laatimaansa kaavaa. Maisematyölupahakemuksen yhteydessä olevassa hakijan selvityksessä kuitenkin todetaan heti

ensimmäisessä virkkeessä, että ”Ulvilan kaupunki tekee metsänhoidollisia toimenpiteitä asemakaavoitetulla Frangeninmetsän puistoalueella”. Metsä on metsä ja puisto on puisto – niitä ei pidä toisiinsa sekoittaa eikä metsästä pidä tekemällä tehdä puistoa. Krapiston kaavassa määriteltyä lähimetsää ei pidä muuttaa maisemaltaan sellaiseksi, mikä on kaupungin näkemys puistosta esimerkiksi Harjunpäässä, Nummelassa tai Nahkurissa (kuvat 1-3). Aikanaan tonttikauppoja tehdessämme hakeuduimme nimenomaan kaavassa osoitetun, erityismaininnoin varjellun taajamametsän reunaan – emme missään nimessä puiston reunaan emmekä varsinkaan kuvissa 1-3 nähtävien puistojen reunaan. Rakennustarkastajan nyt antama päätös Krapisto 2 -asemakaavan osalta sisältää kuitenkin kaavaan liittyvän käyttötarkoituksen muutoksen, jota ei ole asianmukaisesti käsitelty (kaavamuutos). Näin ollen kaupungin suunnittelemaat metsänhoitotoimet ovat järeydessään laittomia. Vaikka lopputulema mahdollisessa asian uudessa käsittelyssä olisi se, että asemakaavan määräyksestä voidaan poiketa ilman kaavamuutosta, poikkeamaan pitää kuitenkin hakea naapurikiinteistöjen suostumus. Allekirjoittaneetkin ovat sellaisen valmiita antamaan, kunhan kaupunki suostuu kuuntelemaan asukkaiden näkemyksiä ja toiveita esim. toimenpiteiden järeyden suhteen.

Vastine: Maisematyöluvalla, joka koskee puiston ja lähivirkistysalueen puuston harvennusta ei ole mitään tekemistä kaavan osoittaman käyttötarkoituksen muutoksen kanssa ja on jo väitteenä käsittämätön.

c) Hakemus pitää sisällään totuudenvastaisia ja kyseenalaisia väittämiä Hakemustekstissä väitetään, että ”Puiden kaataminen on kartoitettu yhteistyössä Metsänhoitoyhdistyksen ja naapuruston kanssa.” Tämä on absoluuttisena väittämänä valheellinen, koska ainakaan allekirjoittaneisiin ei kukaan ole Ulvilan kaupungin puolesta ollut yhteydessä kartoittamisen tiimoilta ja kuulumme kiistatta käsitteen ”naapurusto” alle. Lisäksi on syytä huomioda se, että Metsänhoitoyhdistys on vain yksi kaupallinen metsäalan toimija monien muiden toimijoiden joukossa – suurimpana erona on tietenkin se, että se toimii yhdistyspohjalta. Mainitsemalla hakemustekstissä kaavan vastaisten hankkeiden kartoittajana Metsänhoitoyhdistys luodaan käytännössä suurelle yleisölle sellaista mielikuvaa, että hankkeessa on ollut mukana normaalia suurempaa asiantuntemusta. Yhtä lailla tuohon olisi voitu kirjoittaa minkä tahansa puunostajan nimi, mutta joku ”enemmän” kaupallinen yhteisö saattaisi olla tässä yhteydessä kysymyksiä herättävä. Koska hankkeet joka tapauksessa ovat kaavan vastaisia, olisi hakijan ollut parempi kysyä yksittäisen puunostajan sijasta näkemystä esimerkiksi ELY-keskuksesta. Kun hakija ei näin kuitenkaan ole menetellyt, allekirjoittaneet ovat tältä osin tehneet työtä hakijan puolesta. Tosin lopputulemana saatu ylitarkastaja Ikosen pikainen lausuma ei kaupungin suunnitelmiin nähden ole kovin imartelevaa luettavaa (liite 7).

Vastine: Ulvilan kaupunki on tilannut metsänhoitoyhdistykseltä metsäsuunnitelman, joka tehdään kymmenen vuoden jaksolle.

Lisäksi metsänhoitoyhdistykseltä on sovittu asiantuntijapalvelun käyttö. Vastineessa on yhtä lailla totuuden vastaisesti rinnastettu metsänhoitoyhdistys, kuin se olisi mikä tahansa puun ostaja. Näin ei suinkaan ole.

Tiedote on jaettu kaikille asian omaisille. Alueella hakkuita suunnitellut ja tiedotteen allekirjoittanut Jani Lahtinen on keskustellut alueen asukkaiden kanssa (noin kymmenen asukkaan). Kukaan ei ole suhtautunut kielteisesti hakkuihin. Asukkaat ovat olleet nyt yhteydessä Lahtiseen ja tiedustelleet milloin harvennushakkuut alkavat. Asukkaiden mukaan puistolle ei ole kaupunki tehnyt mitään neljäänkymmeneen vuoteen ja he toivovat harvennusten

alkamista. He jakavat myös huolen rakennusten lähellä kasvavien järeiden puiden poistamisesta eivätkä jaa ajatusta, että vakuutus hoitaa sitten vahingot ja korvaukset.

d) Hakijan ja hakemuksien käsittelijän toimivallan puute asioissa
Allekirjoittaneet ovat pyytäneet päätöksiin liittyvät hakemusasiakirjat nähtäväkseen rakennustarkastaja Harri Mäenpäältä, joka ne toimittikin 15.1.2025 sähköpostilla. Hakemusasiakirjoista ei kuitenkaan käy ilmi se, kuka alkuperäisen hakemuksen on tehnyt, mutta teknisen lautakunnan puheenjohtajan Mika Kallioisen puhelimesta 10.1.2025 kertoman mukaan Krapiston metsänhakkuusuunnitelmia ei ole käsitelty teknisessä lautakunnassa, vaan päätöksen hakkuusta on tehnyt tekninen johtaja Teemu Björninen. Teknisen lautakunnan puheenjohtajan antaman selvityksen perusteella oletamme maisematyöluvan hakijanakin siis toimineen Björnisen. Joka tapauksessa lupalautakunnan on syytä huomioda, että metsänhakkuupäätökset eivät ylipäättään kuulu Ulvilan kaupungin 19.4.2024 voimaastuneen hallintosäännön (liite 8) mukaan teknisen johtajan päätäntävaltaan. Ohessa on ote hallintosäännön kohdasta, jossa käsitellään teknisen johtajan tehtäviä ja toimivaltaa: 41 § Teknisen johtajan tehtävät ja toimivalta Sen lisäksi, mitä muualla on säädetty, tekninen johtaja 1. hyväksyy suunnittelijat ja suunnitelmat, joista aiheutuvat kustannukset eivät ylitä tekniselle johtajalle asetettua päätösvaltarajaa 2. päättää urakoitsijasta, palvelun toimittajasta ja hankinnoista niissä tapauksissa, joissa kustannukset eivät ylitä tekniselle johtajalle asetettua päätösvaltarajaa 3. päättää tori- ja laituripaikkojen vuokrahinnoista 4. päättää asemakaava-alueella olevien yleisten alueiden ja metsäalueiden tilapäisestä vuokraamisesta tai muutoin tilapäisesti käytettäväksi luovuttamisesta 5. päättää välttämättömistä muutoksista hyväksytyihin suunnitelmiin 6. päättää kiireellisten korjaustöiden suorittamisesta, mikäli vahingon estäminen tai toiminnan turvaaminen sitä edellyttää 7. päättää väliaikaisista liikenteenohjaustavoista 8. päättää peltotukioikeuksien hallinnan ja omistuksien siirroista sekä myymisestä. Kuten nähdään, metsänhakkuupäätökset loistavat poissaolollaan tässä listauksessa. Listalla ei ole mainittu myöskään sitä, että kaavassa määrätyn alueen käyttötarkoituksen muutos kuuluisi teknisen johtajan tehtäviin

tai toimivaltaan. Toisaalta on syytä huomioida, etteivät nämä asiat kuulu myöskään maisematyöluvasta päättäneen rakennustarkastajan toimivaltaan.

Vastine: Teknisen johtajan tehtäviä ja toimivaltaa on lueteltu hallintosäännössä monessa muussakin kohdassa, kun pykälässä 41. Pelkästään pykälää 41 katsoen vesilaitoskaan ei kuulu mitenkään teknisen johtajan vastuulle, ja näin ei suinkaan ole. Pykälässä 40 Teknisen lautakunnan toimivaltaan kuuluu kohdassa 16 hyväksyä kaupungin metsänhoitosuunnitelman. Tämäkin metsänhoitosuunnitelman toimeenpano kuuluu teknisen johtajan vastuulle ja velvollisuuksiin. Lisäksi voidaan todeta, että teknisen johtajan päätökset ja toiminta ei kuulu laupalautakunnan toimivaltaan vaan siitä vastaa tekninen lautakunta. Hallintosäännössä pykälässä 48 § Rakennustarkastajan tehtävät ja toimivalta: Päättää maankäyttö- ja rakennuslain mukaiset rakennus-, toimenpide-, purkamis- ja maisematyöluvista. Edelleen voidaan todeta, että oikaisuvaatimuksen tekijä on tässäkin asiassa väärässä, ja kyseiset päätökset kuuluivat yksiselitteiset kyseisille viranhaltijoille.

e) Hakijan hakemukset ja niihin liittyvät menettelytavat eivät ole lainmukaisia asianmukaista hallintoa koskevien lakimääräysten vaatimusten vuoksi Kuten a-kohdassa on jo tuotu ilmi, hakijan velvollisuus olisi ollut toimittaa hakemus liitteineen vaikutusalueen kiinteistöjen omistajille. Näin ei ole menetelty. Hakija on kuitenkin jakanut alueen postilaatikoihin hakkuita koskevia 18.12.2024 päivättyjä tiedotteita, mutta hyvin valikoidusti. Esimerkiksi allekirjoittaneille ei ole jaettu tiedotetta Heikkilänpuiston osalta, vaikka kiinteistöjen välinen etäisyys on alle 20 metriä. Hakemuksen liitteinäkin olevissa tiedotteissa yksioikoisesti vain todetaan, että Ulvilan kaupunki suorittaa hakkuun tammi-helmikuun aikana (suorittaminen ei siis ollut tiedotteen mukaan enää millekään luvitusprosessille alisteinen operaatio). Kun huomioidaan lisäksi seuraavat asiat: • tiedote on ollut asukkaiden saatavilla käytännössä aikaisintaan torstaina 19.12.2024, • kaupungintalon joulusulku alkoi maanantaina 23.12.2024 ja jatkui aina 7.1.2025 saakka, • tiedotteessa kerrottiin, että työt olisivat voineet alkaa jo 1.1.2025 (kesken joululomakauden), • maisematyölupaa ei ole ollut olemassakaan vielä siinä vaiheessa, kun kaupunki jo 18.12.2024 päivättyllä tiedotteella julisti, että kaupunki suorittaa harvennushakkuun, joka tiedotteen mukaan olisi saattanut alkaa siis jo 1.1.2025, • maisematyölupa on myönnetty tosiaan vasta sen jälkeen, kun kaupunki on jo käytännössä päättänyt (vrt. kaupungin jakama tiedote ja sen pvm) hakkuun suorittaa, joten tosiasiallinen harkinta maisematyöluvan myöntämiseksi on voinut olla hyvinkin teoreettinen, • tiedotteessa oli yhteystiedot lisätietojen saamiseksi, mutta allekirjoittaneet eivät ole vielä edelleenkään 16.1.2025 mennessä saaneet mitään vastausta lisätietokyselyynsä, joka on toimitettu kaupungin viranhaltijoille 2.1.2025 (liite 9), voidaan kiistatta todeta valittujen menettelytapojen tältä osin olleen lainvastaisia. Menettelyn lainvastaisuus syntyy siitä, että joulun aikaan kaupungintalo oli kokonaan suljettuna ja asiasta vastaavat viranhaltijat olivat todennäköisesti lomalla. Asianosaiset eivät sen

vuoksi kyenneet asianmukaisesti ottamaan kantaa tiedotteessa esitettyyn hankkeeseen, jossa erehdyttiin asukkaita uskomaan, että hakkuu tulee joka tapauksessa tapahtumaan ehkä jo heti joulun jälkeen, vaikkei sillä vielä minkäänlaista lupaa ollutkaan. Myöskään luvan tarpeellisuudesta, sen hakemisesta ja ennen kaikkea hakkuuluvan puuttumisesta ei tiedotteessa mainittu mitään. Näillä tiedoksiantona koskevilla olennaisilla virheillä ja ajoituksella käytännössä estettiin asianosaisten lainmukaiset tiedonsaantioikeudet. Jos asianosaiset saavat asiaan liittyvät asiakirjat siten, että ne julkistetaan vain tiedettynä lomakautena tai että niiden osalta viranhaltijat ja ylipäättään kaupungin edustajat eivät ole käytettävissä, kuten tässä tapauksessa, kysymys on rinnasteinen tilanteeseen, jossa asiakirjoja ei anneta tiedoksi lainkaan. Kysymys on siis olennaisesta prosessivirheestä ja kiinteistöjen omistajien perusoikeuksien loukkauksesta. Missään nimessä Ulvilan kaupungin menettelytapaoja tässä asiassa ei voida pitää hyvän hallintotavan mukaisina ja näin ollen hakemusten perusteella myönnettyt luvat pitää evätä.

Vastine: Kuulemiset, hakemukset, menettelytavat, päätökset ja kuuluttaminen ovat kaikki tapahtuneet lainmukaisesti. Hyvänä vakuutena tästä on se, että päätöksestä on nyt valitettu ja harvennukset keskeytetty.

f) Lähiluonnon monimuotoisuuden merkityksen unohtaminen / liiallinen puiden pelko Hakemuksessa todetaan, että puusto on vanhaa, arviolta 100-vuotiaista. Lisäksi mainitaan, että valtapuuston kuuset ja männyt ovat pitkiä ja yltävät kaatuessaan lähitalojen päälle. Nämä ovat kaikei olleet päälimmäiset syyt siihen, miksi harvennushakkuuta ollaan nyt tekemässä ja miksi maisematyölupa on myönnetty. Todettakoon ensinnäkin se, että ei 100-vuotias puu vielä ole mitenkään erityisen vanha. Esimerkiksi 15.1.2025 ilmestyneessä Maaseudun Tulevaisuudessa oli artikkeli, jossa todettiin muun muassa näin: ”Luonnonvarakeskuksen tuoreen selvityksen mukaan Etelä-Suomessa hiilivaraston karttuminen loppuu, kun havupuuston ikä lähentelee 200 vuotta”. Näillä lähimetsän puilla olisi siis vaatimattomasti vielä vaikka toiset 100 vuotta aikaa toimia hiilivarastona, jos niiden nyt vaan annettaisiin kasvaa. Kuolleet puut toki voitaisiin poistaa, mutta nyt eläviä ja hyvin voivia puita kaadettaisiin vain kaatamisen ilosta. Mitä tulee pelkoon siitä, että puut voisivat ehkä osua taloihin, jos ne joskus sattuisivat kaatumaan, niin terveiden puiden kaatuessaan aiheuttamat vahingot korvataan vakuutuksista. Jokainen kiinteistönomistaja harkitsee tykönään, minkälaista vakuutusturvaa haluaa kiinteistöllään pitää. Jos kaupungin lähestymiskulma asiaan on se, että riskiä hallitaan puut kaatamalla, sittenhän koko metsäisen Krapiston asemakaava-alueen osalta ilmeisesti kaadetaan kaikki kaupungin maalla olevat puut. Suurin osa näistä puista nimittäin voi osua jonkun talon päälle, jos sopivasti sattuu kaatumaan. Samaa logiikkaa noudattaen Krapistoon pitää varmaan laittaa kielto esimerkiksi autoilulle, koska voihan alueella liikkuva autokin jonnekin törmätä. Kun hakkuu tehdään tiedotteen mukaisesti koneellisesti, on maisematyölupahakemukseen jouduttu kirjaamaan, että ”alikasvos kannattaa raivata ennen hakkuutoimenpiteitä”. Tämähän johtuu

puhtaasti siitä, että näin menetellen luodaan ensinnäkin esteetön näkymä puihin motokuskille mutta toisaalta myös joudutetaan koneellista hakkuutyötä välttämällä mm. hakkuupään teräketjuongelmia. Tällä tavoin menetellen syntyy ”puistoja”, joita nähdään kuvissa 1-3 ja joissa ei käytännössä kasva kuin muutama yksittäinen männynrunko, jotka ovat sitten vieläpä entistä alttiimpia myrskytuhoille. Todellinen vaihtoehto olisi myös se, että alikasvos pyritäisiin säilyttämään – vaikka sitten sitä siistienkin – tekemällä tarvittavat työt metsurityönä ja näin menetellen alueen metsäinen olemus voitaisiin vähän paremmin säilyttää. Kuten ELY-keskuksen ylitarkastaja Ikonen sähköpostissaan totesi, kyllä Krapistossa pitäisi hakkuut miettiä enemmän luonnontilan ja -hoidon näkökulmasta. Jos joku puita oikein kovasti pelkää, niin sitten voidaan varmaan todeta, että lähtökohtaisesti Krapisto on jostain syystä valikoitunut täysin vääräksi asuinpaikaksi.

Vastine: Ikimetsien kasvattamiseen on olemassa mm. Metso-ohjelma. Tämän puitteissa kasvatetaan ikimetsiä. Puistoja ja lähivirkistysalueita ei kannata rinnastaa ikimetsiin.

Ensisijaisena vaihtoehtona on kaava-alueella huolehtia järeiden puiden poistosta asuinrakennusten läheltä. Vasta toissijaisesti vakuutusten.

Harvennusten yhteydessä selvitettiin kyllä mahdollisuutta toteuttaa työ metsurityönä, mutta tämä osoittautui puiden koon ja rakennusten etäisyyksien kannalta hankalaksi ja ennen kaikkea kustannuksiltaan hyvin kalliiksi vaihtoehdoksi, joten käytännössä ainut järkevä ja jollakin tavalla kustannustehokas vaihtoehto on toteuttaa harvennus konetyönä.

Esittelijä	Rakennustarkastaja Mäenpää Harri
Päätösehdotus	Lupalautakunta antaa edellä mainitun selostuksen asiasta ja vastaukset esitettyihin vaatimuksiin ja niiden perusteluihin sekä hylkää oikaisuvaatimuksen.
Päätös	Ehdotus hyväksyttiin yksimielisesti.